

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 02/07

18 stycznia 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-220/05

Jean Auroux i in. / Commune de Roanne (gmina Roanne), przy udziale Société d'équipement du département de la Loire (SEDL)

POROZUMIENIE PRZEWIDUJĄCE NOWE ZAGOSPODAROWANIE TERENU MIEJSKIEGO JEDNEJ Z DZIELNIC MIASTA STANOWI ZAMÓWIENIE PUBLICZNE NA ROBOTY BUDOWLANE

Z tego powodu porozumienie takie podlega wspólnotowym zasadom udzielania zamówień publicznych, jeśli wartość zamówienia, którą należy ustalać w oparciu o całkowite rozmiary operacji zagospodarowania, przekracza określony próg.

W 2002 r. francuskie miasto Roanne, w ramach środków rozwoju miejskiego, postanowiło stworzyć w dzielnicy dworcowej park rozrywki obejmujący kompleks kinowy, lokale handlowe, publiczny budynek parkingowy, drogi dojazdowe i powierzchnie publiczne. Budowa innych lokali handlowych i hotelu miała mieć miejsce w późniejszym terminie.

Dla wykonania tej operacji miasto Roanne zaangażowało zajmującą się zagospodarowaniem publiczno-prywatną spółkę mieszaną – Société d'équipement du département de la Loire (SEDL) – której powierzyło zadanie nabycia nieruchomości gruntowych, pozyskania środków finansowych, przeprowadzenia analiz, organizacji postępowania konkursowego na wybór inżyniera, zlecenia wykonania robót budowlanych i zagwarantowania koordynacji operacji, jak również informowania miasta.

Niektórzy członkowie rady miasta, uznawszy, że owe porozumienie powinno być przedmiotem uprzedniego ogłoszenia i postępowania przetargowego, złożyli do sądu administracyjnego w Lyonie wnioski o stwierdzenie nieważności uchwały rady miasta, mocą której została zaangażowana SEDL. Sąd ten zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wykładnię dyrektywy dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane¹, a w szczególności o wyjaśnienie kwestii, czy

¹ Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r., później zmieniona, dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, z dnia 9 sierpnia 1993 r., str. 54 - 83).

zaangażowanie SEDL stanowiło udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane, które powinno być przedmiotem zaproszenia konkurencji do udziału w przetargu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą.

W kwestii tego, czy porozumienie w sprawie zagospodarowania stanowi zamówienie publiczne na roboty budowlane Trybunał przypomniał na wstępie, że dyrektywa dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane definiuje zamówienie publiczne na roboty budowlane jako umowę o charakterze odpłatnym, zawieraną na piśmie między wykonawcą a instytucją zamawiającą (skarbem państwa, samorządem terytorialnym, organem prawa publicznego), której przedmiotem jest w szczególności wykonanie lub zaprojektowanie robót budowlanych lub obiektu budowlanego odpowiadających wymogom określonym przez instytucję zamawiającą.

Trybunał stwierdził, że SEDL – wykonawca w rozumieniu dyrektywy – została zaangażowana przez miasto na podstawie porozumienia zawartego na piśmie. Stwierdza on też, że mimo iż umowa angażująca SEDL zawiera w sobie postanowienia przewidujące świadczenie usług, a mianowicie administrowanie i organizację wykonania robót budowlanych, głównym przedmiotem tej umowy jest realizacja parku rozrywki, czyli obiektu budowlanego w rozumieniu dyrektywy. Trybunał wyjaśnił, że bez znaczenia pozostaje fakt, iż SEDL nie wykonuje osobiście robót budowlanych, lecz zleca ich wykonanie podwykonawcom.

Trybunał zauważył, że z porozumienia wynika, iż celem realizacji parku rozrywki jest przyciągnięcie działalności handlowej i usługowej zmierzające do ożywienia danej dzielnicy miasta, tak iż należy uznać, że spełnia ono funkcję gospodarczą. Stwierdzenie to nie ulega zmianie wobec okoliczności, że niektóre budynki stanowiące część obiektu budowlanego są przeznaczone do sprzedaży osobom trzecim. Na koniec wreszcie Trybunał stwierdził, że zawarta umowa ma charakter odpłatny i przewiduje świadczenia wzajemne zarówno pochodzące od miasta, jak i od osób trzecich, którym przekazana zostanie część robót budowlanych.

W tych okolicznościach Trybunał orzekł, że **wspomniane porozumienie należy zaliczyć do zamówień publicznych na roboty budowlane w rozumieniu dyrektywy.**

W przedmiocie sposobu obliczania wartości zamówienia publicznego na roboty budowlane, dla ustalenia, czy wartość zamówienia przekracza próg stosowania dyrektywy, Trybunał stwierdził, że należy wziąć pod uwagę całkowitą wartość robót budowlanych z punktu widzenia potencjalnego oferenta, co obejmuje nie tylko całość kwot, jakie będzie miała do zapłacenia instytucja zamawiająca, ale również wszelkich innych przychodów pochodzących od osób trzecich.

W przedmiocie nieprzeprowadzenia postępowania przetargowego na udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane Trybunał stwierdził, że w myśl dyrektywy, instytucja zamawiająca nie może zostać zwolniona z przeprowadzenia tego typu postępowania ze względu na to, że według prawa krajowego porozumienia takie mogą być zawierane jedynie z niektórymi osobami prawnymi, które same mają obowiązek stosowania tych procedur przy udzielaniu ewentualnych dalszych zamówień. Ponieważ SEDL jest spółką mieszaną, której kapitał pochodzi w części z funduszy prywatnych, nie można uznać tej operacji za transakcję wewnętrzną („in house”).

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : BG, CS, DE, EN, FR, HU, NL, PL, RO, SK, SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-220/05>
Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053